

JUGLANS REGIA L. BİTKİSİNİN TÜRKİYE'DEKİ YÖRESEL İSİMLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Ş. Doğanay Yener¹

¹ İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Orman Fakültesi, Peyzaj Mimarlığı Bölümü, İstanbul.
Elmek; doganay@iuc.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9229-3941

Özet

Ülkemizde Doğu ve Kuzeydoğu Anadolu'da doğal yayılışa sahip *Juglans regia* L. bitkisi gıda, medikal, boya, parfümeri, mobilyacılık vb. çok farklı kullanımlarının yanı sıra peyzaj mimarlığı çalışmalarında da yoğun bir şekilde değerlendirilen, kıymetli bir ağaçtır. Ülke genelinde “ceviz, koz, goz, güz, giz” vb. değişik yerel isimlerle anılmakta olup, en yaygın olarak “ceviz” yerel ismi kullanılmaktadır.

Bu çalışmada Türkiye'de doğal olarak yetişen ve de halk tarafından oldukça iyi tanınıp, çok çeşitli amaçlarla kullanılan *Juglans regia* bitkisine ait yöresel isimler değerlendirilmiştir. Çalışmanın sonucunda ülkenin 7 farklı bölgesinde bu bitkiye ait toplamda 30 farklı yöresel isim tespit edilmiştir. Aynı zamanda ülke genelinde 20 farklı yöresel isim ile Doğu Anadolu Bölgesi'nin ön plana çıktığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler; Yöresel bitki ismi, ceviz ağacı, koz

A RESEARCH ON THE LOCAL NAMES OF *JUGLANS REGIA* L. PLANT IN TURKEY

Abstract

Juglans regia L., which has a natural distribution in Eastern and Northeastern Anatolia in our country, is used in food, medicine, paint, perfumery, furniture, etc. And it is a precious tree that is widely used in landscape architecture as well as many different uses. Throughout the country, it is known by different local names “ceviz, koz, goz, güz, giz” etc., and the “ceviz” local name is used most commonly.

In this study, the local names of the *Juglans regia* plant, which grows naturally in Turkey, is well known by the public and used for various purposes, were evaluated. As a result of the study, a total of 30 different local names of this plant were determined in 7 different regions of the country. At the same time, it was seen that the Eastern Anatolia Region came to the fore with 20 different local names throughout the country.

Keywords; Local Plant Name, Walnut Tree, Koz

1. Giriş

İnsanoğlu var oluşundan itibaren bitkilerle olan ilişkisi devam etmektedir. İlkçağlardan bu yana insanlar besin elde etmek ve sağlık sorunlarını çözmek amacıyla bitkilerden çok yönlü fayda sağlamışlardır. İnsanların bitkilerden faydalanma şekilleri bir takım değişikliklere uğrayarak günümüze kadar ulaşmıştır. Yüzyıllardan beri süregelen insan ve bitki arasındaki bağ sonucunda, günümüzde tüm dünyanın önemini kabul ettiği ve ciddi araştırmaların yapıldığı etnobotanik bilim dalı doğmuştur (Koçyiğit, 2005). Etnobotanik kelimesi, ilk kez 1895 yılında, biyoloji profesörü John W. Harshberger tarafından kullanılmaya başlanmış ve basitçe “bitkilerin yerel halk tarafından kullanımı” olarak ifade edilmiştir (Heinrich ve ark., 2004). Etnobotanik araştırmalar, deneme yanılma yoluyla edinilmiş ve uzun bir zaman süreci sonucunda nesilden nesile aktararak günümüze kadar ulaşan çok değerli bilgileri yansıtan içerikleri ile bitkilerin bilimsel olarak değerlendirilmelerine önemli katkıda bulunmaktadır (Kendir ve Güvenç, 2010:2).

Çok zengin bir kültürel mirasa sahip olan ülkemiz, doğal bitkiler bakımından da olağanüstü bir yapı sergilemektedir. “Flora of Turkey and The East Aegean Islands” göre, Türkiye 11.707 tür ve tür altı taksonu (alt tür ve varyete) ile oldukça zengin bir floraya sahiptir (Ekim, 2014). Doğal bitkilerimizin büyük bir çoğunluğunun da çok eski yıllardan itibaren insanlar tarafından çeşitli amaçlarla kullanılıyor olması, kültürel mirasımızın bir başka önemli bir kısmına işaret etmektedir. Gelişmiş ülkelerdeki bitkisel ilaç, bitki kimyasalları, gıda ve katkı maddeleri, kozmetik ve parfümeri sanayilerinin girdisini oluşturan pek çok bitkisel ürünün ülkemiz florasında mevcut olan bu doğal bitkiler tarafından karşılandığı bilinmektedir (Bayram ve ark., 2010).

Türk milleti tarihî süreç içerisinde gerek kendi hayatında (beslenme, tedavi, boyacılık, alet - edevat yapımı vs.) ve gerekse hayvanlarının hayatında (beslenme, tedavi vb.) karşılığı olan bitkileri tanımış ve de onlara çeşitli özelliklerini öne çıkaran isimler vermiştir. Bu isimlerden bir kısmı tarihî metinlerde de geçtiğinden bugün edebiyatı, kültürü ve bilim tarihini ilgilendiren öğeler hâline gelmiştir (Şahin, 2016). Türkçe bitki adları ile ilgili ilk bilgiler 11. yüzyılda Kaşgarlı Mahmut tarafından yazılmış olan “Dîvânu Lugâti't-Türk” te yer almaktadır. Bu kitapta yer alan “karamuk, arpa, budgay, bugday, söğüt” vb. Türkçe bitki adlarının birçoğu günümüzde Anadolu’da yaygın olarak kullanılmaktadır (Baytop, 2007). Bitkilerin yöresel isimleri incelendiğinde ülkelere, yörelere ve aynı yörede

yaşayan farklı etnik gruplara göre dahi çok çeşitli isimlerle anıldıkları görülür. Belirli bir yörede bir bitkinin birden fazla ismi bulunabildiği gibi, aynı ismin birden fazla bitki türüne verilmiş olduğu da sıklıkla görülmektedir. Örneğin peyzaj düzenlemelerinde oldukça yaygın kullanımı olan *Euonymus japonicus* bitkisine İstanbul ve civarında “taflan” olarak isim verilmişken, Karadeniz bölgesinde “taflan” yöresel isimi ile adlandırılan bitki *Laurocerarsus officinalis* (syn. *Prunus laurocearsus*)’tir. Benzer şekilde yine peyzaj düzenlemelerinde sıkça kullanılan “güzellik çalısı” ismi, *Abelia grandiflora* ve *Kolkwitzia amabilis* bitkilerinin ikisinin birden Türkçe ismi olarak karşılık gelmektedir. *Salvia* sp. bitkisi yurdumuzun bir çok yerinde “adaçayı” olarak adlandırılmaktadır. Ancak Şenkardeş ve Tuzlacı (2016)’nın yapmış oldukları çalışmada *Onosma* sp. ve *Phlomis* sp. bitkilerinin bazı yerlerde adaçayı olarak isimlendirildiğini bildirmişlerdir (Şenkardeş ve Tuzlacı, 2016:37). Sevgi ve Kızıllar (2013)’ün doğal bitkilerimizden Türkçe ismi “mayasıl otu” olarak bilinen bitki ile ilgili yapmış oldukları çalışmada bu bitki isminin; 21 farklı cinsin yöresel ismi olarak kullanıldığını tespit etmişlerdir (Sevgi ve Kızıllar, 2013:17). Bu örneklerde olduğu gibi farklı bitkilerin aynı Türkçe isimle anılması özellikle etnobotanik kullanım açısından sakınca yaratabilmekte ve aynı zamanda karışıklığa neden olabilmektedir. Geleneksel bilgiler genelde kulaktan kulağa aktararak yayıldığından aynı bitkiyi ifade edecek ortak ismin aktarılması oldukça önemlidir. Bitki isimlerinde buna benzer farklılıkların görülmesinde ülkemizde farklı kültürlerden insanların bir araya gelerek, kültürel bir zenginlik oluşturmasının önemli etkisi vardır (Güneş Özkan, 2021:43). Dilimizde kullanılan bitki isimlerinin çoğu Türkçe kökenli olsa da, bazılarının Arapça, Farsça, Gürcüce, Rumca gibi birçok yabancı dilden Türkçe’ye girdiği belirtilmektedir (Baytop, 2007).

Ancak, günümüzde gelişen teknoloji ve de kırsal alanlardan kentsel alanlara olan göçler sonucunda, özellikle insanlar tarafından çok yönlü kullanılan bu bitki isimlerinin unutulma riski taşıdığı ortaya çıkmaktadır. İlaç sanayinin vazgeçilmez materyali olan ve birçok alanda kullanıma sahip doğal bitkilerimizin yöresel olarak hangi isimlerle anıldığının bilinmesi ileride bilim dünyasına iyi bir kaynak oluşturacaktır. Bu nedenle doğal ve kültürel mirasımız olan bu bitkiler ile ilgili bilgi ve deneyimlerin kayıt altına alınması ve böylelikle de nesilden nesile aktarımının sağlanması oldukça önemlidir. Bu çalışmada Türkiye’de çok çeşitli amaçlarla insanların faydalandığı, aynı zamanda peyzajda estetik amaçlarla kullandığımız ve ülke ekonomisine de büyük katkılar sağlayan *Juglans regia* bitkisinin ülke genelindeki yöresel isimlerinin belirlenip, kayıt altına alınması amaçlanmıştır.

2. Yöntem

Araştırma materyalini Türkiye’de yapılmış etnobotanik çalışmalar oluşturmaktadır. Bu bağlamda öncelikle etnobotanik üzerine yapılmış çalışmalar “etnobotanik, ethnobotany ve ethnobotanical” anahtar kelimeleri, Ulusal Tez Merkezi, TR Dizin, Google Scholar ve ISI Web of Knowledge çevrimiçi veri tabanlarında taranarak elde edilmiştir. Türkçe ya da İngilizce tam metnine ulaşılabilen ve de bitki tür listesi olan, 1975-2021 yılları arasında basılmış lisansüstü tez ve de makaleler bu çalışmada değerlendirilmiştir. Elde edilen 162 çalışma içerisinden *Juglans regia* bitkisinin yöresel isim/isimlerinin geçtiği 131 adet çalışmaya ulaşılmış ve bu çalışmalar değerlendirmeye esas alınmıştır. Bunlardan 67 tanesi makale, 54 tanesi yüksek lisans tezi ve 10 tanesi ise doktora tezi şeklindedir.

3. Bulgular

Türkiye’de *Juglans regia* bitkisinin etnobotanik kullanımı ile ilgili yapılmış çalışmaları ele alıp irdelediğimizde, en fazla çalışmanın Doğu Anadolu (28) ve Ege (27) bölgelerinde yapılmış olduğu dikkat çekmektedir. Çizelge 1’de ceviz ile ilgili tespit edilen çalışmaların bölgelere göre dağılımları görülmektedir. Sağiroğlu ve ark. (2013)’ün Yahyalı (Kayseri) ve Tarsus (Mersin)’de yaptıkları çalışma her iki bölgeye birden dahil olduğu için Çizelge 1’de bu çalışmaya yer verilmemiştir.

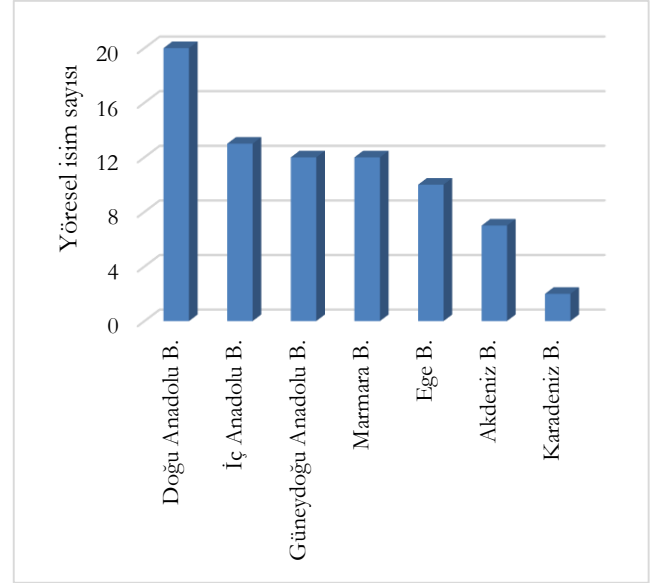
Çizelge 1. Çalışmaların bölgelere dağılışı

Bölge Adı	Çalışma Sayısı
Doğu Anadolu	28
Ege	27
Marmara	18
Güneydoğu Anadolu	16
İç Anadolu	15
Akdeniz	15
Karadeniz	11

Konu ile ilgili elde edilen toplam 131 çalışmanın 67’si araştırma makalesi, 54’ü yüksek lisans tezi ve 10’u da doktora tezi şeklindedir.

İçerisinde ceviz bitkisinin yöresel isimlerinin yer aldığı 131 çalışma detaylı bir şekilde irdelendiğinde; Doğu Anadolu bölgesinde yapılmış 28 çalışma içerisinden cevizle ait 20 farklı yöresel ismin kullanıldığı görülmektedir. İkinci sırada 15 çalışma içerisinde 12 farklı yöresel ismin geçtiği İç Anadolu Bölgesi, 16 çalışma

içerisinde 12 farklı yöresel ismin geçtiği Güneydoğu Anadolu ile 18 çalışma içerisinde 12 farklı yöresel ismin geçtiği Marmara Bölgesi gelmektedir (Şekil 1).

Şekil 1. *Juglans regia*’nın yöresel isim sayılarının bölgelere göre dağılımı

Çizelge 2’de görüldüğü üzere *Juglans regia* bitkisinin ülkemizde 30 farklı yöresel ismi bulunmaktadır. Kullanım sıklığına göre sıralandığında; Ceviz, Goz, Koz, Güz, Guz, Yandak, Ceviz ağacı, Cuz, Hingiş, Çeviz, Yondak, Guaz, Kuz, Giz, Cevz, Covs, Dara guzie, Adi ceviz, Cööz, Goziyr, Gozey, Ceviz, Cozz, Ora, Boş, Giwez, Guwiz, Gerdikan, Hincik, Oreh yöresel isimleri gelmektedir. *Juglans regia*’nın en yaygın kullanılan yöresel ismi ise “Ceviz”dir. Toplam 114 çalışmada *Juglans regia* için kullanılan yerel ad olarak ifade edilmiştir. Goz (18) ve Koz (17) da ikinci ve üçüncü en fazla kullanılan diğer yöresel isimleridir. Bunların dışında sadece 1 kere kullanıldığı tespit edilen *Juglans regia* bitkisinin yöresel isimleri ise; Cööz, Goziyr, Gozey, Ceviz, Cozz, Ora, Boş, Giwez, Guwiz, Gerdikan, Hincik, Oreh’tir (Şekil 2).

4. Tartışma ve Sonuçlar

İnsanoğlu, hayatının vazgeçilmez bir parçası olan bitkileri tanıyabilmek ve de etrafına tanıtabilmek adına onlara çeşitli isimler vermişlerdir. Bu isimler yöreden yöreye zamanla oldukça fazla değişikliğe uğramıştır. Tek bir bitkinin bile çok sayıda farklı yöresel isminin olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada, etnobotanik kaynaklı yayınların taranması sonucu elde edilen veriler sonucunda *Juglans regia* bitkisine ait 30 farklı yöresel isim tespit edilmiştir. Bunlar arasında en yaygın olan yöresel ismi “Ceviz” olup, coğrafi dağılımları açısından da tüm

bölgelerde bu ismin kullanılıyor olması dikkat çekmektedir. Yine coğrafi dağılımlara baktığımızda bu bitkinin doğal olarak yetiştiği Doğu Anadolu Bölgesi'nde 20 farklı yöresel ismin kullanılıyor olması dikkat çekmektedir. Aynı şekilde bitkiye ait "Oreh", "Boş",

"Ora", "Gerdikan", "Coöz", "Goziyr", "Gozey", "Ceviz", "Cozz", "Ceviz içi", "Giwez", "Guwiz" ve "Hincik" yöresel isimleri ise sadece tek bir çalışmada geçmektedir.

Çizelge 2. Ceviz bitkisinin bölgelere göre sınıflandırılmış yöresel isimleri

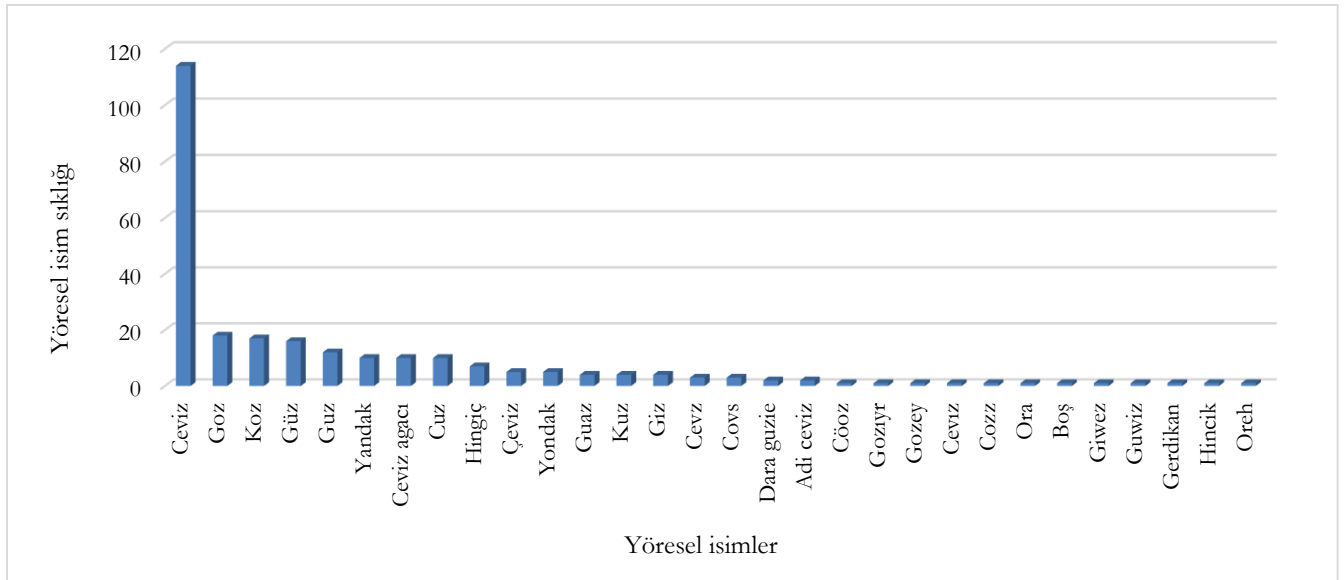
Bölge Adı	Yöresel İsim	Referanslar
Akdeniz	Ceviz	Akbulut, 2015; Güneş ve ark., 2018; Güneş, 2010; Güneş ve ark., 2017; Yılmaz, 2019. ; Güzel ve ark., 2015; Demirci, 2010. ; Sargin ve ark., 2016; Sargin, 2015; Ünver, 2019; Eşen, 2008; Saday, 2009; Metin, 2009
	Goz	Yıldırım, 2015; Nacakçı, 2015; Yılmaz, 2019
	Yandak	Yıldırım, 2015; Nacakçı, 2015; Yılmaz, 2019
	Koz	Yıldırım, 2015; Nacakçı, 2015
	Ceviz ağacı	Demirci, 2010
	Cevz	Güzel ve ark., 2015
	Cöoz	Güzel ve ark., 2015
	Doğu Anadolu	Ceviz
Goz		Polat ve ark., 2017; Polat, 2019; Polat ve ark., 2013; Hayta ve ark., 2014; Polat ve ark., 2015; Cakilcioglu ve ark., 2011; Alpaslan, 2012; Doğan, 2014; Korkmaz, 2018; Mükemre ve ark., 2015
Güz		Kaval ve ark., 2015; Kaval, 2011; Kaval ve ark., 2014; Doğan, 2008; Doğan ve ark., 2015; Doğan, 2014; Mükemre ve ark., 2015; Mükemre, 2013;
Guz		Nadiroğlu ve ark., 2019; Olgun, 2019; Kaval, 2011; Doğan, 2014; Korkmaz, 2018; Mükemre, 2013
Çeviz		Hayta ve ark., 2014; Polat ve ark., 2015; Cakilcioglu ve ark., 2011; Tetik ve ark., 2013
Giz		Korkmaz, 2018; Mükemre ve ark., 2015; Mükemre, 2013; Mükemre ve ark., 2016
Koz		Doğan, 2014; Korkmaz, 2018; Yıldırım ve ark., 2008
Ceviz ağacı		Olgun, 2019; Kaval, 2011; Mükemre, 2013
Yondak		Olgun, 2019; Kaval, 2011; Mükemre, 2013
Guaz		Polat, 2019; Polat ve ark., 2013; Mükemre ve ark., 2015
Kuz		Olgun, 2019; Kaval, 2011; Mükemre, 2013
Yandak		Korkmaz, 2018; Yıldırım ve ark., 2008;
Cuz		Yeşil ve Akalın, 2016; Doğan, 2014
Hingiç		Doğan, 2014
Covs		Doğan, 2014
Goziyr		Olgun, 2019
Giwez		Korkmaz, 2018
Guwiz		Korkmaz, 2018
Gerdikan		Korkmaz, 2018
Hincik		Korkmaz, 2018

Çizelge 2'nin devamı

Bölge Adı	Yöresel İsim	Referanslar
Ege	Ceviz	Eroğlu Erik, 2019; Çilden, 2011; Akkavak Zurnacı, 2019; Bulut ve ark., 2017a; Ugulu ve ark., 2009; Dogan ve Ugulu, 2013; Şahin, 2019; Durmuskahya ve Ozturk, 2013; Bulut ve Tuzlaci, 2013; Sargın ve ark., 2013; Sargın, 2013; Sargın ve ark., 2015; Gürdal ve Kültür, 2013; Bulut ve ark., 2017b; Gürdal, 2010; Deniz, 2008; Uysal, 2008; Kazan, 2007; Kıncal, 2018; Sarolu ve ark., 2013; Deniz ve ark., 2010; Kargioğlu ve ark., 2008; Ertuğ, 2004; Ertuğ ve ark., 2004; Honda ve ark., 1996; Arı ve ark., 2015; Arı, 2014
	Koz	Gürdal, 2010
	Güz	Gürdal, 2010
	Guz	Gürdal, 2010
	Yandak	Gürdal, 2010
	Ceviz ağacı	Gürdal, 2010
	Cuz	Gürdal, 2010
	Hingiş	Gürdal, 2010
	Adi ceviz	Gürdal, 2010
	Güneydoğu Anadolu	Ceviz
Koz		Furkan, 2016; Gelse, 2012
Güz		Yeşil ve İnal, 2019; Yeşil ve ark., 2019
Guz		Gelse, 2012; Çiçek, 2019
Ceviz ağacı		Gelse, 2012; Çiçek, 2019
Yondak		Gelse, 2012; Çiçek, 2019
Cevz		Yeşil ve İnal, 2019; Yeşil ve ark., 2019
Dara guzie		Oymak, 2018; Kaya ve ark., 2019
Kuz		Çiçek, 2019
Gozey		Çiçek, 2019
Ceviz		Çiçek, 2019
Cozz		Fidan, 2018
İç Anadolu		Ceviz
	Goz	Uzun, 2018; Şenkardeş, 2014
	Koz	Uzun, 2018; Şenkardeş, 2014
	Güz	Uzun, 2018; Şenkardeş, 2014
	Ceviz ağacı	Uzun, 2018; Keskin, 2011
	Cuz	Uzun, 2018; Şenkardeş, 2014
	Guz	Şenkardeş, 2014
	Hingiş	Şenkardeş, 2014
	Çeviz	Uzun, 2018
	Guaz	Uzun, 2018
	Covs	Şenkardeş, 2014
	Ora	Ayandın, 2010

Çizelge 2'nin devamı

Bölge Adı	Yöresel İsim	Referanslar	
Karadeniz	Ceviz	Polat ve ark., 2015; Özdemir, 2019; Gürbüz ve ark., 2019; Karakurt, 2014; Karaköse ve ark., 2019; Dikilitaş, 2016; Badem, 2017; Saraç, 2013; Baykal, 2015; Köse, 2019; Karıcı ve ark., 2017	
	Adi ceviz	Saraç, 2013	
Marmara	Ceviz	Bulut, 2016; Alkaç, 2013; Polat ve Satıl, 2012; Polat, 2010; Özdemir Nath, 2016; Nath ve Kültür, 2013; Batı, 2018; Güler ve ark., 2015; Albayrak, 2019; Aktan, 2011; Bulut, 2008; Bulut ve Tuzlacı, 2015; Tütenocaklı, 2014; Güneş, 2017a; Güneş, 2017b; Kızıllarslan, 2008; Kültür, 2007; Sağıroğlu ve ark., 2017	
	Koz	Polat, 2010; Özdemir Nath, 2016; Albayrak, 2019; Aktan, 2011; Bulut, 2008; Bulut ve Tuzlacı, 2015; Kızıllarslan, 2008	
	Cuz	Özdemir Nath, 2016; Albayrak, 2019; Aktan, 2011; Bulut, 2008; Kızıllarslan, 2008	
	Yandak	Albayrak, 2019; Aktan, 2011; Bulut, 2008; Kızıllarslan, 2008	
	Hingriç	Özdemir Nath, 2016; Albayrak, 2019; Aktan, 2011; Bulut, 2008	
	Goz	Polat, 2010; Özdemir Nath, 2016; Aktan, 2011	
	Güz	Özdemir Nath, 2016; Aktan, 2011; Kızıllarslan, 2008	
	Guz	Özdemir Nath, 2016; Aktan, 2011	
	Ceviz ağacı	Kızıllarslan, 2008	
	Covs	Özdemir Nath, 2016	
	Boş	Albayrak, 2019	
	Oreh	Aktan, 2011	
	Bölge	Ceviz	Sağıroğlu ve ark., 2013

Şekil 2. *Juglans regia*'nin yöresel isimlerinin kullanım sıklığı

Bunun yanında birbirine benzeyen koz, goz, güz, guz vb. birçok yöresel isimlerin de kulaktan kulağa yayılırken değişikliğe uğradığı veya yöresel şiveden kaynaklı değişiklikler ile oluştuğu tahmin edilmektedir. *Juglans regia* bitkisinin yöresel isimlerini belli kategoriler

halinde sınıflandırmak gerekirse Ceviz başlığı altında; “Ceviz ağacı, Adi ceviz, Ceviz, Cozz, Cuz, Çeviz, Cevz, Covs, Cööz” gelir. Bir diğer kategori ise “Goz-Koz” başlığı altında; “Güz, Guz, Giz, Guaz, Goziyr, Gozey, Giwez, Guwiz, Koz, Kuz” gelir. Ayrıca yine söyleniş benzerliği olan “Yondak” ve “Yandak”, “Ora” ve

“Oreh” ile “Hingic” ve “Hincik” yöresel isimlerini de diğer kategoriler olarak söyleyebiliriz. *Juglans regia* bitkisinin yöresel isimlerinin Kozlu, Cevizli, Kozyatağı vb. semtlere isim olarak verilmiş olması da bir başka dikkat çeken husustur. Benzer şekilde hayatımızın birçok alanında kullandığımız “kozlarını paylaşmak”, “eline koz geçmek”, “koz kabuğuna girmek”, “koz kırmak”, “kozu kaybetmek”, “kozlarını oynamak”, “ceviz kırmak”, “çetin ceviz” vb. deyimlerde de kullanıldığı görülmektedir. Tüm bunlar sadece *Juglans regia* bitkisi için değil tüm yöresel bitki adlarının kültürel miras değerimizin önemli bir parçası olduğunun göstergesidir.

Yöresel anlamda farklı biçimlerde kullanılan bitki adlarının büyük bir çoğunluğunun kaynaklarda yer almaması bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Halk tarafından çok farklı kullanım alanları olan doğal bitkilerimizin yöresel isimlerinin kayıt altına alınmaları ve bu isimlerin de kültürel mirasımızın önemli bir parçası oldukları unutulmamalıdır. Erdinç Usta ve Altundağ Çakır (2021)’in Düzce- Samandere Vadisi’nde yürüttükleri çalışmalarında 147 taksona ait 264 yöresel bitki ismi bulunmuştur. Benzer şekilde Şenkardeş ve Tuzlacı (2016)’nın Nevşehir’in güney ilçelerinde gerçekleştirdikleri çalışmalarında, 146 taksona ait 191 yöresel isim tespit edilmiştir. Yine bu çalışmaya göre örneğin *Eryngium campestre* var. *virens* bitkisinin sadece Nevşehir’in güney ilçelerinde 6 farklı yöresel ismi tespit edilmiştir. Güneş Özkan (2021)’in *Sambucus ebulus* bitkisinin Düzce ilindeki yöresel isimlerini konu alan çalışmasında sadece Düzce ilinde bu bitkiye ait 29 farklı yöresel isim tespit edilirken, bu sayının ülke genelinde ise 60 farklı isimle tanındığı belirtilmiştir. Yine benzer olarak, Eroğlu (2018)’in Türkiye *Helichrysum* türlerinin yöresel isimlerini, yabancı yaygın isimlerini ve kökenlerini araştıran çalışmasında, Türkiye’de doğal olarak yayılış gösteren 30 *Helichrysum* taksonuna ait toplam 63 yöresel isim tespit edilmiştir. Bu çalışmaya konu olan *Juglans regia* bitkisinin ise yöresel isim bakımından diğer bitkilere göre ülke genelinde daha az yöresel isminin (30) olmasının başlıca nedeni, bu ağacın ve de en önemlisi sahip olduğu kıymetli meyvesinin çocuk, genç, yaşlı herkes tarafından oldukça iyi biliniyor ve bitkinin kentsel alanlar dahil olmak üzere her yerde kullanılıyor olmasındandır.

Peyzaj mimarlığı çalışmalarında bölgenin doğal karakterinin korunması, kültürel miras değerlerinin öne çıkarılması öncelikli amaçlar arasında yer almaktadır. Buradan yola çıkarak, doğa ile insan ilişkisinin önemli bir göstergesi olan bitkilerin etnobotanik kullanımları ve bitkilerin yöresel isimlerinin bilinmesi, bölgenin kültürel varlıklarının daha doğru anlaşılmasını sağlayacaktır. Bitki adlarının nesilden nesile aktarımının sağlanması, çok sayıda bitkinin aynı zamanda tıbbi, gıda, eşya vb. kullanım alanlarının da güncel kalmasını sağlayacaktır.

Juglans regia gibi medikal (Akbulut, 2015), gıda (Akdağ, 2019), kozmetik (Günbatan ve ark., 2016) ve mobilya yapımı (Furkan, 2016) kullanımlarına sahip bir bitkinin de yöresel isimlerinin kayıt altına alınması oldukça önemlidir. Bitkilerin yöresel isimleri kayıt altına alınırken, bitkinin hangi kısmının, ne amaçla ve ne şekilde kullanılıyor olduğu bilgisi de gelecek kuşaklara unutulmadan aktarılmış olacaktır. Bu çalışma ile yöresel bitki adlarının kültürel mirasımızın önemli birer parçası olduklarına dikkat çekmek amaçlanmıştır. Ülkemizin bu kültürel zenginliğinin başka çalışmalar ile desteklenmesi ve nesilden nesile aktarımının sağlanması oldukça önemli bir husustur.

Kaynaklar

- Akan, H., 2015. Kahta (Adıyaman) Merkezi ve Narince Köyünün Etnobotanik Açından Araştırılması. *Bitlis Eren Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi*, 4 (2): 219-248.
- Akbulut, S., 2015. Differences in the traditional use of wild plants between rural and urban areas: the sample of Adana. *Studies on Ethno-Medicine*, 9 (2): 141-150.
- Akdağ, E., 2019. Çubuk Çayı- Tatlar Arasında Kalan Bölgenin Florası ve Etnobotanik Özelliklerinin Araştırılması. Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 99 sayfa.
- Akgül, G., Yılmaz, N., Celep, A., Celep, F. and Çakılcıoğlu, U., 2016. Ethnobotanical purposes of plants sold by herbalists and folk bazaars in the center of Cappadocia (Nevşehir, Turkey). *Indian Journal of Traditional Knowledge*, 15 (1): 103-108.
- Akkavak Zurnacı, Y., 2019. Denizli İlinin Bazı İlçelerinin Etnobotanik Özellikleri Üzerine Bir Araştırma. Pamukkale Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 234 sayfa.
- Aktan, T., 2011. Yenişehir (Bursa) Köylerinin Etnobotanik Özellikleri. Celal Bayar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 318 sayfa.
- Albayrak, N. B., 2019. Orhaneli ve Büyükorhan (Bursa) İlçelerinde Etnobotanik Bir Araştırma. Bursa Uludağ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 219 sayfa.
- Alkaç, S. A., 2013. Alaçam Dağları (Balıkesir) Bigadiç İlçesi Bölümündeki Ekonomik Önemi Olan Bazı Bitkiler ve Etnobotanik Özellikleri. Balıkesir

Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 230 sayfa.

Alkış, A. N., 2020. Şanlıurfa'daki Aktarlarda Zayıflamak Amacıyla Kullanılan Bitkilerin Fitoterapi Yönünden Araştırılması. Harran Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 84 sayfa.

Alpaslan, Z., 2012. Ergan Dağı (Erzincan)'nın Etnobotanik Özellikleri. Erzincan Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 154 sayfa.

Arı, S., Temel, M., Kargıoğlu, M. and Konuk, M., 2015. Ethnobotanical survey of plants used in Afyonkarahisar-Turkey. *Journal of Ethnobiology and Ethnomedicine*, 11 (1): 1-15.

Arı, S., 2014. Afyonkarahisar ve Civarında Halk Tarafından Kullanılan Bazı Bitkilerin Etnobotanik Özellikleri. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 123 sayfa.

Ayandın, H., 2010. Avşar, Şabanözü ve Çile Dağı (Polatlı/Ankara) Arasında Kalan Bölgenin Etnobotanik Özellikleri. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 100 sayfa.

Ayaz, H., 2013. Gölpınar Mesire Yeri Florası ve Etrafındaki Köylerin Etnobotanik Özellikleri. Harran Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 63 sayfa.

Badem, M., 2017. Akkuş (Ordu) ve Köylerinde Bulunan Bitkilerin Etnobotanik ve Etnomedikal Özelliklerinin Belirlenmesi ve Halk İlacı Olarak Kullanılan Türlerin Biyolojik Aktivitelerinin Değerlendirilmesi. Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 121 sayfa.

Batı, C., 2018. Abbaslık Köyü (Bilecik) Florası ve Etnobotanik Özellikleri. Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 137 sayfa.

Baykal, H., 2015. Başhemşin (Çamlıhemşin/Rize)'in Florası, Fitososyolojisi ve Etnobotanik Özellikleri. Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 213 sayfa.

Bayram, E., Kırıcı, S., Tansı, S., Yılmaz, G., Arabacı, O., Kızıl, S. ve Telci, İ., 2010. Tıbbi ve Aromatik Bitkiler Üretiminin Arttırılması Olanakları. http://www.zmo.org.tr/resimler/ekler/09e9d4bc8157c0_ek.pdf (Son Erişim: 10.01.2022).

Baytop, A., 2007. *Türkçe Bitki Adları Sözlüğü*. Türk Dil Kurumu Yayınları, Üçüncü Baskı, Ankara.

Bulut, G., 2016. Medicinal and wild food plants of Marmara Island (Balıkesir-Turkey). *Acta Societatis Botanicorum Poloniae*, 85 (2): 1-16.

Bulut, G. E., 2008. Bayramiç (Çanakkale) Yöresinde Etnobotanik Araştırmalar. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 463 sayfa.

Bulut, G. and Tuzlacı, E., 2015. An ethnobotanical study of medicinal plants in Bayramiç (Çanakkale-Turkey). *Marmara Pharmaceutical Journal*, 19 (1): 269-282.

Bulut, G. and Tuzlacı, E., 2013. An ethnobotanical study of medicinal plants in Turgutlu (Manisa-Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 149 (3): 633-647.

Bulut, G., Bozkurt, M. Z. and Tuzlacı, E., 2017a. The preliminary ethnobotanical study of medicinal plants in Uşak (Turkey). *Marmara Pharmaceutical Journal*, 21 (2): 305-310.

Bulut, G., Haznedaroğlu, M. Z., Doğan, A., Koyu, H. and Tuzlacı, E., 2017b. An ethnobotanical study of medicinal plants in Acipayam (Denizli-Turkey). *Journal of Herbal Medicine*, 10: 64-81.

Bulut, G., Korkmaz, A. and Tuzlacı, E., 2017c. The ethnobotanical notes from Nizip (Gaziantep-Turkey). *Istanbul Journal of Pharmacy*, 47 (2): 57-62.

Çakılcıoğlu, U., Khatun, S., Türkoğlu, I. and Hayta, S., 2011. Ethnopharmacological survey of medicinal plants in Maden (Elazığ-Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 137 (1): 469-486.

Çakılcıoğlu, U., Şengün, M. T. and Türkoğlu, İ., 2010. An ethnobotanical survey of medicinal plants of Yazıkonak and Yurtbaşı districts of Elazığ province, Turkey. *Journal of Medicinal Plants Research*, 4 (7): 567-572.

Çiçek, İ., 2019. Çermik İlçesi ve Köylerinin (Diyarbakır) Etnobotanik Özellikleri. Bingöl Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 271 sayfa.

Çilden, E., 2011. Paşayaylası (Aydın) Florası ve Etnobotanik Özellikleri. Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 173 sayfa.

- Dağlı, M., 2015. Şanlıurfa Merkez ve Bağlı Köylerde Etnobotanik Bir Araştırma. Harran Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 90 sayfa.
- Demirci, S., 2010. Andırın (Kahramanmaraş) İlçesinde Etnobotanik Bir Araştırma. İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 251 sayfa.
- Deniz, L., 2008. Uşak Üniversitesi 1 Eylül Kampüsü (Uşak) Florası ve Etnobotanik Açısından Değerlendirilmesi. Afyon Kocatepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 124 sayfa.
- Deniz, L., Serteser, A. ve Kargioğlu, M., 2010. Uşak Üniversitesi ve Yakın Çevresindeki Bazı Bitkilerin Mahalli Adları ve Etnobotanik Özellikleri. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Fen ve Mühendislik Bilimleri Dergisi*, 10 (1): 57-72.
- Dikilitaş, B., 2016. Ovacık (Karabük) ve Çevresinin Flora ve Etnobotanik Özellikleri. Celal Bayar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 95 sayfa.
- Doğan, Y. and Uğulu, İ., 2013. Medicinal plants used for gastrointestinal disorders in some districts of Izmir province, Turkey. *Studies on Ethno-Medicine*, 7 (3): 149-161.
- Doğan, A., 2008. Ovacık (Tunceli) Yöresinin Geleneksel Halk İlacı Olarak Kullanılan Bitkileri. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 111 sayfa.
- Doğan, A., 2014. Pertek (Tunceli) Yöresinde Etnobotanik Araştırmalar. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 459 sayfa.
- Doğan, A., Tuzlacı, E. and Tuzlacı, E., 2015. Wild edible plants of pertek (Tunceli-Turkey). *Marmara Pharmaceutical Journal*, 19 (2): 126-135.
- Durmuşkahya, C. and Öztürk, M., 2013. Ethnobotanical survey of medicinal plants used for the treatment of diabetes in Manisa, Turkey. *Sains Malaysiana*, 42 (10): 1431-1438.
- Ekim, T., 2014. *Damarlı Bitkiler*. Şu eserde: Güner, A. ve Ekim, T., (edlr.). *Resimli Türkiye Florası*, cilt 1. NGBB Yayınları Flora Dizisi 2, Flora Araştırmaları Derneği ve Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul.
- Erdinç Usta, B., Altundağ Çakır, E., 2021. Samandere Vadisi (Düzce) ve Çevresinde Geleneksel Kullanımı Olan Bitkilerin Yöresel İsimleri. *Avrasya Terim Dergisi*, 9 (1): 10 – 25.
- Erdoğan, R., 2011. Sarıveliler (Karaman) Ve Çevresinde Yetişen Bitkilerin Etnobotanik Özellikleri. Selçuk Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 139 sayfa.
- Eroğlu Erik, A., 2019. Afyonkarahisar İlinde Etnobotanik Bir Çalışma. Yeditepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 227 sayfa.
- Eroğlu, H.E., 2018. Türkiye *Helichrysum* taksonlarının Türkçe ve diğer dillerdeki isimleri. *Avrasya Terim Dergisi*, 6 (1): 26 – 34.
- Ertuğ, F., 2004. Wild edible plants of the Bodrum area (Muğla, Turkey). *Turkish Journal of Botany*, 28 (1-2): 161-174.
- Ertuğ, F., Tümen, G., Çelik, A. ve Dirmenci, T., 2004. Buldan Denizli Etnobotanik Alan Araştırması 2003. *TÜBA-KED Türkiye Bilimler Akademisi Kültür Envanteri Dergisi*, (2): 187-218.
- Eşen, B., 2008. Aydınlar Köyü Ve Çevresinin (Erdemli/Mersin) Etnobotanik Özellikleri. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 113 sayfa.
- Fidan, E. Ş., 2018. Tek Tek Dağları Eteklerindeki Bazı Köylerde Etnobotanik Çalışma. Harran Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 103 sayfa.
- Furkan, M. K., 2016. Adıyaman İlinde Yetişen Bazı Bitkilerin Etnobotanik Özellikleri. Adıyaman Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 263 sayfa.
- Gelse, A., 2012. Adıyaman ve Çevresinin Etnobotanik Özellikleri. Yüzüncü Yıl Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Biyoloji Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, 214 sayfa.
- Gültaş, N., 2009. Adıyaman İlinde Etnobotanik Değeri Olan Bazı Bitkilerin Kullanım Alanlarının Tespiti. Fırat Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 62 sayfa.

- Güler, B., Manav, E. and Uğurlu, E., 2015. Medicinal plants used by traditional healers in Bozüyük (Bilecik-Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 173: 39-47.
- Günbatan, T., Gürbüz, İ. and Özkan, A. M. G., 2016. The current status of ethnopharmacobotanical knowledge in Çamlıdere (Ankara, Turkey). *Turkish Journal of Botany*, 40 (3): 241-249.
- Güneş Özkan, N., 2021. Düzce Yöresinde *Sambucus ebulus* L. Türünün Yöresel İsimleri. *Avrasya Terim Dergisi*, 9 (3): 42-50.
- Güneş, F., 2017a. Medicinal plants used in the Uzunkopru district of Edirne, Turkey. *Acta Societatis Botanicorum Poloniae*, 86 (4).
- Güneş, F., 2017b. Food plants used in Meriç town from Turkey. *Indian J of Pharmaceutical Education and Research*, 51 (3).
- Güneş, S., 2010. Karaisalı (Adana) ve Köylerinde Halkın Kullandığı Doğal Bitkilerin Etnobotanik Yönden Araştırılması. Niğde Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 294 sayfa.
- Güneş, S., Savran, A., Paksoy, M. Y., and Çakılciöglü, U., 2018. Survey of wild food plants for human consumption in Karaisalı (Adana-Turkey). *Indian Journal of Traditional Knowledge*, 17 (2): 290-298.
- Güneş, S., Savran, A., Paksoy, M. Y., Koşar, M. and Çakılciöglü, U., 2017. Ethnopharmacological survey of medicinal plants in Karaisalı and its surrounding (Adana-Turkey). *Journal of Herbal Medicine*, 8: 68-75.
- Gürbüz, İ., Özkan, A. M. G., Akaydin, G., Salihoğlu, E., Günbatan, T., Demirci, F. and Yeşilada, E., 2019. Folk medicine in Düzce province (Turkey). *Turkish Journal of Botany*, 43 (6): 769-784.
- Gürdal, B. and Kültür, Ş., 2013. An ethnobotanical study of medicinal plants in Marmaris (Muğla, Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 146 (1): 113-126.
- Gürdal, B., 2010. Marmaris (Muğla) İlçesinde Etnobotanik Bir Araştırma. İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 267 sayfa.
- Güzel, Y., Güzelşemme, M. and Miski, M., 2015. Ethnobotany of medicinal plants used in Antakya: a multicultural district in Hatay Province of Turkey. *Journal of ethnopharmacology*, 174: 118-152.
- Han, M. İ. and Bulut, G., 2015. The folk-medicinal plants of Kadisehri (Yozgat-Turkey). *Acta Societatis Botanicorum Poloniae*, 84 (2).
- Hayta, S., Polat, R. and Selvi, S., 2014. Traditional uses of medicinal plants in Elazığ (Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 154 (3): 613-623.
- Heinrich, M., Barnes, J., Gibbons, S., and Williamson, E. M., 2004. *Fundamentals of Pharmacognosy and Phytotherapy*, Edinburgh, Churchill Livingstone.
- Honda, G., Yeşilada, E., Tabata, M., Sezik, E., Fujita, T., Takeda, Y., Takaishi, Y. and Tanaka, T., 1996. Traditional medicine in Turkey VI. Folk medicine in West Anatolia: Afyon, Kütahya, Denizli, Muğla, Aydın provinces. *Journal of Ethnopharmacology*, 53 (2): 75-87.
- Karaköse, M., Akbulut, S. and Özkan, Z. C., 2019. Ethnobotanical study of medicinal plants in Torul district, Turkey. *Bangladesh Journal of Plant Taxonomy*, 26 (1): 29.
- Karakurt, E., 2014. Kelkit (Gümüşhane) İlçesinin Etnobotanik Özellikleri. Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 187 sayfa.
- Karcı, E., Gürbüz, İ., Akaydin, G. and Günbatan, T., 2017. Folk medicines of Bafra (Samsun-Turkey). *Turkish Journal of Biochemistry*, 42 (4): 381-399.
- Kargioğlu, M., Cencki, S., Serteser, A., Evliyaoglu, N., Konuk, M., Kök, M. Ş. and Bağcı, Y., 2008. An ethnobotanical survey of inner-West Anatolia, Turkey. *Human Ecology*, 36 (5): 763-777.
- Kaval, İ., Behçet, L. and Çakılciöglü, U., 2014. Ethnobotanical study on medicinal plants in Geçitli and its surrounding (Hakkari-Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 155 (1): 171-184.
- Kaval, İ., Behçet, L. and Çakılciöglü, U., 2015. Survey of wild food plants for human consumption in Geçitli (Hakkari, Turkey). *Indian Journal of Traditional Knowledge*, 14 (2): 183-190.
- Kaval, İ., 2011. Geçitli (Hakkari) ve Çevresinin Etnobotanik Özellikleri, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 298 sayfa.

- Kaya, Ö. F., Dağlı, M. and Çelik, H. T., 2019. An ethnobotanical research in Şanlıurfa central district and attached Villages (Turkey). *Indian Journal of Traditional Knowledge (IJTK)*, 19 (1): 7-23.
- Kazan, D., 2007. Ortaca (Muğla) İlçesinin Etnobotanigi. Muğla Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 144 sayfa.
- Kendir, G. ve Güvenç, A., 2010. Etnobotanik ve Türkiye’de Yapılmış Etnobotanik Çalışmalara Genel Bir Bakış. *Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dergisi*, 30 (1): 49-80.
- Keskin, L., 2011. Kadınhanı (Konya) ve Çevresinde Yetişen Bitkilerin Etnobotanik Özellikleri. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 254 sayfa.
- Kılıç, M., 2019. Artuklu (Mardin) Yöresinde Yetişen Bitkiler Üzerine Etnobotanik Bir Araştırma. Manisa Celal Bayar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 524 sayfa.
- Kıncal, S., 2018. Ula (Muğla) İlçesinin Etnobotanigi. Muğla Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 205 sayfa.
- Kızılarlan, Ç., 2008. İzmit Körfezi’nin Güney Kesiminde Etnobotanik Bir Araştırma. İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Farmasötik Botanik Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, 291 sayfa.
- Koçyiğit, M., 2005. Yalova İlinde Etnobotanik Bir Araştırma. İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 176 sayfa.
- Korkmaz, E., 2018. Bahçesaray (Müküs) ve Çevresinin Etnobotanik Özellikleri Ve Dijital Ortama Aktarımı. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 223 sayfa.
- Korkmaz, M. and Karakuş, S., 2015. Traditional uses of medicinal plants of Üzümlü district, Erzincan, Turkey. *Pak J Bot*, 47 (1): 125-134.
- Korkmaz, M., Karakuş, S., Selvi, S. and Çakılcıoğlu, U., 2016. Traditional knowledge on wild plants in Üzümlü (Erzincan-Turkey). *Indian Journal of Traditional Knowledge*, 15 (4): 538-545.
- Köse, M., 2019. Güneysu (Rize) İlçesinin Etnobotanik Özellikleri. Artvin Çoruh Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 173 sayfa.
- Kurnaz Karagöz, F., 2013. Suşehri (Sivas) Bölgesinin Etnobotanik Açından Değerlendirilmesi. Afyon Kocatepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 239 sayfa.
- Kültür, Ş., 2007. Medicinal plants used in Kırklareli province (Turkey). *Journal of ethnopharmacology*, 111 (2): 341-364.
- Macit, M. G. and Köse, Y. B., 2015. Medicinal plants used for folk medicine in Oltu (Erzurum/Turkey). *Biological Diversity and Conservation*, 8 (2): 74-80.
- Metin, A., 2009. Mut ve Çevresinde Yetişen Bitkilerin (Mersin) Etnobotanik Özellikleri. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 239 sayfa.
- Mükemre, M., 2013. Konalga, Sırmalı, Dokuzdam Köyleri (Çatak-Van) ve Çevrelerinin Etnobotanik Özellikleri. Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 387 sayfa.
- Mükemre, M., Behçet, L. and Çakılcıoğlu, U., 2015. Ethnobotanical study on medicinal plants in villages of Çatak (Van-Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 166: 361-374.
- Mükemre, M., Behçet, L. and Çakılcıoğlu, U., 2016. Survey of wild food plants for human consumption in villages of Çatak (Van-Turkey). *Indian Journal of Traditional Knowledge*, 15 (2): 183-191.
- Nacakçı, F. M., 2015. Kumluca (Antalya)’da Etnobotanik Bir Çalışma. Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 152 sayfa.
- Nadiroğlu, M., Behçet, L. and Çakılcıoğlu, U., 2019. An ethnobotanical survey of medicinal plants in Karhova (Bingöl-Turkey). *Indian Journal of Traditional Knowledge*, 18 (1): 76-87.
- Nath, E. Ö. and Kültür, Ş., 2016. Natural dye plants in Savaştepe (Balıkesir, Turkey). *Journal of Faculty of Pharmacy of Istanbul University*, 46 (2): 89-95.
- Olgun, Ş., 2019. Arıcak (Elazığ) İlçesinin Etnobotanik Özellikleri. Bingöl Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 264 sayfa.

- Oymak, E., 2018. Bozova (Şanlıurfa) Halkının Kullandığı Doğal Bitkilerin Etnobotanik Özellikleri. Harran Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 119 sayfa.
- Özdemir Nath, E., 2016. Savaştepe ve Kepsut (Balıkesir) Yörelerinde Etnobotanik Araştırmalar. İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 524 sayfa.
- Özdemir, A., 2019. Erbaa (Tokat)'da Etnobotanik Bir Araştırma. Harran Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 103 sayfa.
- Özdemir, E. and Alpınar, K., 2015. An ethnobotanical survey of medicinal plants in western part of central Taurus Mountains: Aladaglar (Niğde-Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 166: 53-65.
- Özdemir, S., 2019. Diyarbakır İli Aktarlarında Satılan Bitkiler ve Etnobotanik Özellikleri. Artvin Çoruh Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 132 sayfa.
- Paksoy, M. Y., Selvi, S. and Savran, A., 2016. Ethnopharmacological survey of medicinal plants in Ulukışla (Niğde-Turkey). *Journal of Herbal Medicine*, 6 (1): 42-48.
- Polat, R., 2010. Havran ve Burhaniye (Balıkesir) Çevresinde Tarımsal Biyoçeşitlilik Ve Etnobotanik Araştırmaları. Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 359 sayfa.
- Polat, R., 2019. Ethnobotanical study on medicinal plants in Bingöl (City center)(Turkey). *Journal of Herbal Medicine*, 16: 100211.
- Polat, R. and Satıl, F., 2012. An ethnobotanical survey of medicinal plants in Edremit Gulf (Balıkesir-Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 139 (2): 626-641.
- Polat, R., Cakilcioglu, U. and Satıl, F., 2013. Traditional uses of medicinal plants in Solhan (Bingöl-Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 148 (3): 951-963.
- Polat, R., Cakilcioglu, U., Kaltalioglu, K., Ulsan, M. D. and Türkmen, Z., 2015. An ethnobotanical study on medicinal plants in Espiye and its surrounding (Giresun-Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 163: 1-11.
- Polat, R., Cakilcioglu, U., Ulsan, M. D. and Paksoy, M. Y., 2015. Survey of wild food plants for human consumption in Elazığ (Turkey). *Indian Journal of Traditional Knowledge*, 1 (1): 69-75.
- Polat, R., Güner, B., Yüce Babacan, E. and Çakılcioglu, U., 2017. Survey of wild food plants for human consumption in Bingöl (Turkey). *Indian Journal of Traditional Knowledge*, 16 (3): 378-384.
- Saday, H., 2009. Güzeloluk Köyü ve Çevresinin (Erdeмли/Mersin) Etnobotanik Özellikleri. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 123 sayfa.
- Sağiroğlu, M., Turna, M., Ceylan, K. and Turna, M., 2013. An ethnobotanical survey from Yahyalı (Kayseri) and Tarsus (Mersin). *Sakarya Üniversitesi Fen Edebiyat Dergisi*, 15 (2): 13-37.
- Sağiroğlu, M., Turna, M. ve Köseoğlu, S. T., 2017. İkramiye vadisi (Sapanca/Sakarya/Türkiye) florasında bulunan tıbbi bitkiler. *Sakarya University Journal of Science*, 21 (3): 527-539.
- Saraç, D. U., 2013. Rize ili Etnobotanik Özellikleri. Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 90 sayfa.
- Sargın, S. A., 2013. Alaşehir ve Çevresinde (Manisa) Tarımsal Biyoçeşitlilik Ve Etnobotanik Araştırmaları. Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 483 sayfa.
- Sargın, S. A., Akçicek, E. and Selvi, S., 2013. An ethnobotanical study of medicinal plants used by the local people of Alaşehir (Manisa) in Turkey. *Journal of Ethnopharmacology*, 150 (3): 860-874.
- Sargın, S. A., 2015. Ethnobotanical survey of medicinal plants in Bozyazı district of Mersin, Turkey. *Journal of Ethnopharmacology*, 173: 105-126.
- Sargın, S. A., Selvi, S. and Büyükcengiz, M., 2015. Ethnomedicinal plants of Aydıncık district of Mersin, Turkey. *Journal of Ethnopharmacology*, 174: 200-216.
- Sargın, S. A., Selvi, S. and López, V., 2015. Ethnomedicinal plants of Sarıgöl district (Manisa), Turkey. *Journal of Ethnopharmacology*, 171: 64-84.
- Sağiroğlu, M., Dalgıç, S. and Toksoy, S., 2013. Medicinal plants used in Dalaman (Muğla), Turkey. *Journal of Medicinal Plants Research*, 7 (28): 2053-2066.
- Sarper, F., Akaydin, G., Şimşek, I. and Yeşilada, E., 2009. An ethnobotanical field survey in the Haymana district of Ankara province in Turkey. *Turkish Journal of Biology*, 33 (1): 79-88.

- Sevgi, E. ve Kızılarlan, Ç., 2013. Bir isim çok bitki-Mayasıl Otu. *Avrasya Terim Dergisi*, 1 (1): 17- 29.
- Şahin, İ., 2016. Filoloji ve botanik alanlarının kavşağında yerel fitonimler (Bitkiadları) Meselesi, *A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi [TAED]*, 56: 775-791.
- Şahin, B., 2019. Kemalpaşa (İzmir) Kırsalında Etnobotanik. Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 123 sayfa.
- Şenkardeş, İ., 2014. Nevşehir'in Güney İlçelerinde (Acıgöl, Derinkuyu, Gülşehir, Nevşehir-Merkez, Ürgüp) Etnobotanik Araştırmalar. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 459 sayfa.
- Şenkardeş, İ. ve Tuzlacı, E., 2016. Nevşehir'in Güney İlçelerindeki Bitkilerin Yöresel Adları. *Avrasya Terim Dergisi*, 4 (1): 29 - 39.
- Tekin, S., 2011. Üzümlü (Erzincan) İlçesinin Etnobotanik Özellikleri. Erzincan Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 137 sayfa.
- Tetik, F., 2011. Malatya İlinin Etnobotanik Değeri Olan Bitkileri Üzerine Bir Araştırma. Fırat Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 140 sayfa.
- Tetik, F., Civelek, S. and Cakilcioglu, U., 2013. Traditional uses of some medicinal plants in Malatya (Turkey). *Journal of Ethnopharmacology*, 146 (1): 331-346.
- Tütenocaklı, T., 2014. Yenice (Çanakkale) ve Çevresinde Tarımsal Bitki Biyoçeşitliliği ve Etnobotanik Araştırmalar. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 290 sayfa.
- Uğulu, İ., Başlar, S., Yörek, N. and Doğan, Y., 2009. The investigation and quantitative ethnobotanical evaluation of medicinal plants used around Izmir province, Turkey. *Journal of Medicinal Plants Research*, 3 (5): 345-367.
- Uysal, G., 2008. Köyceğiz (Muğla) İlçesinin Etnobotaniği. Muğla Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 244 sayfa.
- Uzun, M., 2018. İnönü ve Mihalgazi (Eskişehir) İlçe Ve Köylerinde Etnobotanik Araştırmalar. Anadolu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 335 sayfa.
- Uzun, M. and Kaya, A., 2016. Ethnobotanical research of medicinal plants in Mihalgazi (Eskişehir, Turkey). *Pharmaceutical Biology*, 54 (12): 2922-2932.
- Ünver, A., 2019. Lamas Çayı Çevresindeki Köylerde (Erdeмли, Silifke/Mersin) Etnobotanik Araştırmalar. Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 210 sayfa.
- Yeşil, Y. and Akalın, E., 2016. Fodder, veterinary and miscellaneous useful plants in Kürecik (Malatya-Eastern Turkey). *Journal of Faculty of Pharmacy of Istanbul University*, 46 (1): 23-37.
- Yeşil, Y. and İnal, İ., 2019. Traditional knowledge of wild edible plants in Hasankeyf (Batman Province, Turkey). *Acta Soc. Bot. Pol.*, 88 (3): 3633.
- Yeşil, Y., Çelik, M. and Yılmaz, B., 2019. Wild edible plants in Yeşilli (Mardin-Turkey), a multicultural area. *Journal of Ethnobiology and Ethnomedicine*, 15 (1): 1-19.
- Yıldırım, H. İ., 2015. Alanya ve Gazipaşa (Antalya)'da Halk Tarafından Kullanılan Bazı Doğal Bitkilerin Etnobotanik Özellikleri. Afyon Kocatepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 269 sayfa.
- Yılmaz, M., 2019. Serik Yöresi (Antalya)'nde Etnobotanik Bir Çalışma. Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 144 sayfa.
- Yıldırım, B., Terzioğlu, O., Özgökçe, F. and Turkozu, D., 2008. Ethnobotanical and pharmacological uses of some plants in the districts of Karpuzalan and Adiguzel (Van-Turkey). *Journal of Animal and Veterinary Advances*, 7 (7): 873 – 878.